

PETER STAMM • JUTTA BAUER

PREČO BÝVAME ZA MESTOM

PERFEKT

Peter Stamm • Jutta Bauer
Prečo bývame za mestom

Matteovi

Originally published as: "Warum wir vor der Stadt wohnen"
© S. Fischer Verlag GmbH, Frankfurt am Main 2010
Umschlaggestaltung: Bucholz/Hinsch/Hensinger
unter Verwendung einer Illustration von Jutta Bauer
Gesamtherstellung: Longo AG, Bozen

Fischer Schatzinsel
www.fischerschatzinsel.de

Text © Peter Stamm
Illustrations © Jutta Bauer
Slovak translation © Ján Jambor 2014
Slovak edition © Perfekt 2014

Vyšlo s finančnou podporou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky.

Vydanie knihy podporila Švajčiarska kultúrna nadácia Pro Helvetia.
Die Herausgabe des Buchs wurde von der Schweizer Kulturstiftung Pro Helvetia gefördert.
With the support of the Swiss Arts Council Pro Helvetia.

swiss arts council
prohelvetia

Peter Stamm
PREČO BÝVAME ZA MESTOM

Z nemeckého originálu *Warum wir vor der Stadt wohnen* preložil Ján Jambor.

Autor: Peter Stamm
Ilustrácie: Jutta Bauer
Jazyková redaktorka: Martina Ivanová

Vydal Perfekt, a. s., Karpatská 7, 811 05 Bratislava, ako svoju 673. publikáciu.
Rok vydania 2014
Prvé vydanie
Tlač: KASICO, a. s., www.kasico.sk

Knihu si môžete objednať vo vydavateľstve PERFEKT, Karpatská 7, 811 05, Bratislava I, fax: 02/52 49 97 88, e-mail: odbyt@perfekt.sk alebo kúpiť na rovnakej adrese v Kníhkupectve Vojtecha Zamarovského alebo na www.perfekt.sk s 30 % zľavou.

Elektronickú verziu tejto knihy si môžete kúpiť na internetových portáloch www.martinus.sk, www.dibuk.sk a ďalších.
ISBN 978-80-8046-659-6
www.perfekt.sk

PETER STAMM • JUTTA BAUER

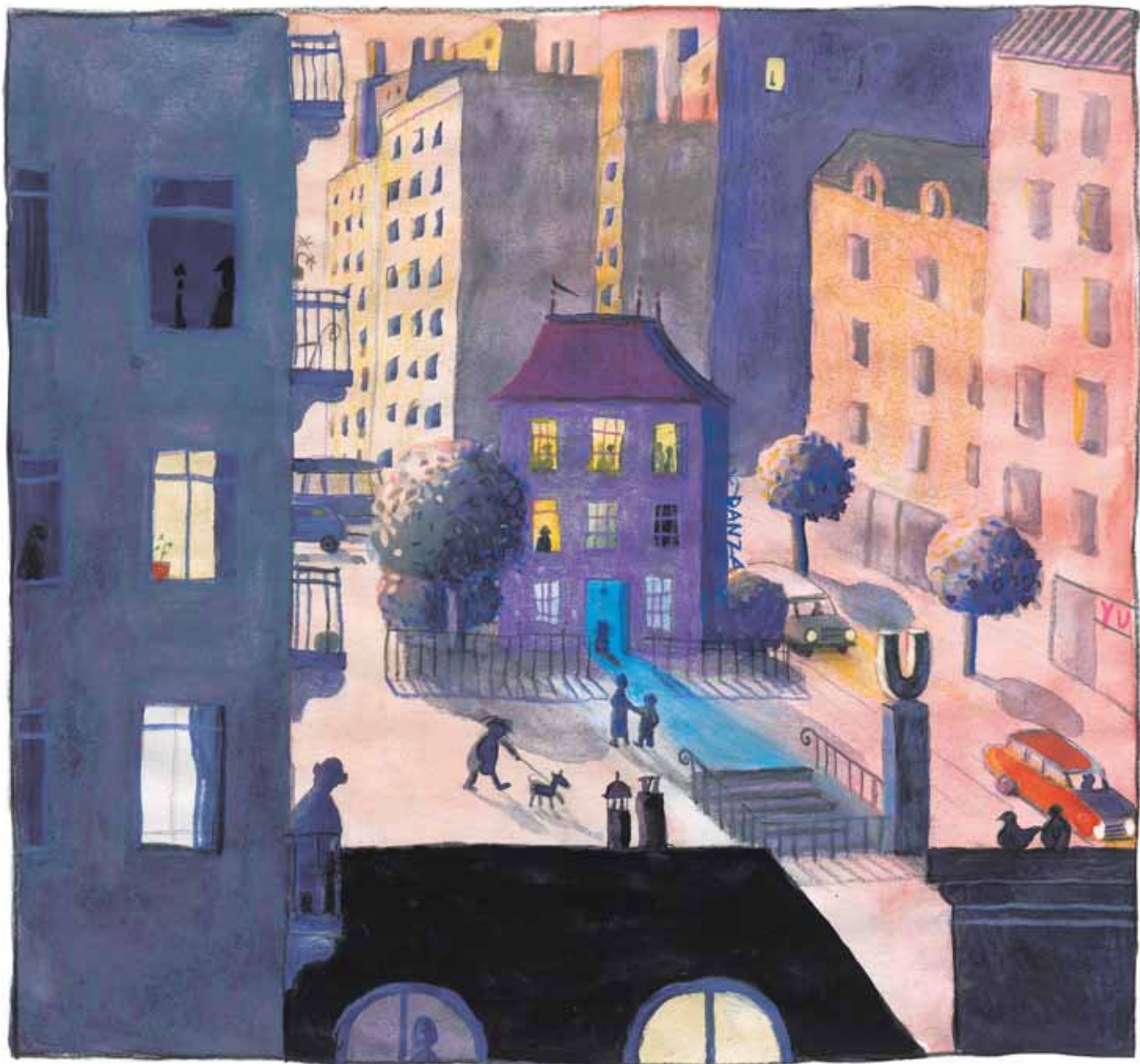
**PREČO
BÝVAME
ZA MESTOM**

I.

Keď sme bývali v dome s modrou lampou, každý deň svietilo horúce slnko a museli sme mať zatiahnuté závesy. Od rána do večera sme z tanečnej školy na najvyššom poschodí počuli hudbu a na jar niekedy rozváňal orgován. Na chodbe vždy svietilo modré svetlo, aj cez deň, a keď sme si šli ľahnúť, nezatvorili sme dvere, aby sme videli, ako lampa svieti. Niekedy sme počuli kroky, nevedeli sme, odkiaľ prichádzajú a komu patria, a potom bol znova celé dni pokoj. Keď pršalo, počuli sme, ako cez odkvap zurčí voda a ako na dlažbu stekajú kvapky z listov ľaliovníkov tulipánokvetých.

Otec čítal štvoro novín, mama kúpila tri stoličky, stará mama uplietla každému z nás dva páry prúžkovaných ponožiek a starý otec stratil jedny slnečné okuliare. Ale sestra bola stále smutná. Preto sme sa presťahovali do autobusu.

2.

Keď sme bývali v autobuse, neplatili sme nájomné, ale každú hodinu sme si museli kúpiť nový cestovný lístok. Stretali sme veľa ľudí, no všetci sa tvárili vážne a ponáhľali sa. Niekedy sme sa schovali pod sedadlá a počuli sme, že motor pradie ako mačka. Potom sme stisli tlačidlo, hoci sme vôbec nechceli vystúpiť. Celý deň tam páchlo potom a naftou a stále sme videli len tie isté ulice. Keď mal autobus meškanie, šiel rýchlejšie, ako bolo dovolené, a prišlo nám zle. Čítať sme mohli len na železničnej stanici, keď sa autobus na niekoľko minút zastavil a čakal – na vlaky alebo na iné autobusy či na hodinové ručičky.

Mama sa naučila štyri nové jazyky, starému otcovi vypadli tri zuby, brat si našiel dvoch nových priateľov a stará mama raz dostala zápal pľúc. Ale otec prestal milovať mamu. Preto sme sa presťahovali do lesa.

Glück

Richtige treffen ins Schwarze
10.000 € in bar!

w...er
R...e

urvi
COLLECTION

一生を左右する
瞬間で待て

THE 10 ORIGINAL AND FUTURE PROFILES

GONY

3.

Keď sme bývali v lese, naučili sme sa názvy všetkých húb, machov a papradí. Cez týždeň nás o pol siedmej budili motorové píly a v nedeľu o pol deviatej ďateľ. V sobotu nás nebudil nikto. V noci sme niekedy vyliezli na najvyšší strom, aby sme videli osvetlené mesto a červené svetlo na veži vysieláča, na druhej strane na kopci. Na stromoch sme si postavili drevený domček, lebo na zemi bolo často vlhko, dokonca aj vtedy, keď nepršalo. Takmer celkom sme prestali chodiť do školy, namiesto toho sme zbierali oriešky a predávali sme ich veвериčkám. Potom sme cestovali do mesta a za peniaze sme si kúpili nové topánky na vysokých opätkoch a raz aj niečo, o čom dodnes nevieme, čo to je a na čo sa to používa. Volá sa to oxtode a ešte vždy to máme.

Otec mal štyridsiatku, stará mama si čistila zuby tri razy denne, starý otec hovoril všetko dva razy a sestra začala chodiť do prvej triedy. Ale mama sa stratila aj posledná kniha. Preto sme sa presťahovali na strechu kostola.

